

RECENSIE

FRANK CAESTECKER

Hoe de mens de wereld vorm gaf

Frank CAESTECKER, *Hoe de mens de wereld vorm gaf*, Gent: Academia Press, 2013, 214 pp.
ISBN: 9789038221861

Het verdwijnen van de bipolaire wereld na 1989, de snelheid van de maatschappelijke veranderingen en de stortvloed aan nieuws zijn maar enkele recente evoluties. Ze liggen aan de basis van de vaak gehoorde vraag naar een referentiekader, dat het mogelijk maakt om die wereld enigszins te begrijpen. Een eerste stap in die richting is de oriëntatie in tijd en ruimte, in de meest opgerekte vorm: een geschiedenis die ver teruggaat in de tijd en die alle continenten in het verhaal omvat. Een wereldgeschiedenis dus. Maar wie zich daaraan waagt, stelt zich kwetsbaar op. Want kritiek dat sommige gebeurtenissen en evolu-

ties onvoldoende of niet aan bod komen of dat bepaalde regio's onderbelicht blijven, borrelt snel op. Wie bovendien een wereldgeschiedenis aflevert van nauwelijks meer dan tweehonderd pagina's steekt zijn nek nog verder uit. En dat is precies wat Frank Caestecker doet met zijn boek. Hij beseft dat zijn onderneming wenkbrauwen zal doen fronsen. Maar dat probeert hij in een uitgebreide inleiding op te vangen met een meer dan aanvaardbare verantwoording.

Het boek bestaat uit acht grote blokken die telkens een epoque onder de loep nemen en afsluiten met een conclusie. Daarbinnen besteedt de auteur aandacht aan belangrijke gebeurtenissen en evoluties op diverse plekken in de wereld. De tijdsblokken worden steeds korter naarmate het verhaal de 21e eeuw, met haar eigen hoofdstuk, nadert. De gehanteerde opdeling is niet rigide. Zo maakt het hoofdstuk 'De democratie of de inspraak van elk individu', dat begint met de Amerikaanse Revolutie van 1776, een uitstap naar een vergelijkend overzicht van het percentage Duitsers, Britten en Amerikanen dat deelnam aan de verkiezingen tussen 1825 en 2008.¹

Ondanks het compacte formaat telt het boek een vrij groot aantal kaarten, grafieken, tabellen en enkele kaderstukken. Vooral de kaderstukjes rond naamgeving van mensen in diverse culturen en doorheen de tijden vormen boeiende rustpunten.

'Een goed geschreven geschiedenisboek is een goed geschiedenisboek'². Als die uitspraak klopt, heeft Frank Caestecker niet alleen een handig en bruikbaar, maar ook een goed boek afgeleverd.

1 Frank CAESTECKER, *Hoe de mens [...]*, p. 115.

2 Een vrije interpretatie van Tony Judts uitspraak 'Een slecht geschreven geschiedenisboek is een slecht geschiedenisboek.' In: Tony JUDT & Timothy SNYDER, *Denken over de twintigste eeuw*, Uitgeverij Contact, 2011, p. 309.

Piet CREVE, projectmedewerker, Amsab-ISG